

БРАТЯ ГРИМ
СКАЗАНИЕ ЗА ИРМИНФРИД,
ИРИНГ И ДИТРИХ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Кралят на франките Хуго (Хлодвиг) не оставил законен наследник освен дъщеря си Амелберг, омъжена за Ирминфрид, краля на Тюрингия. Франките обаче избрали за крал незаконородения му син Дитрих; този пък проводил пратеник до Ирминфрид с предложение за мир и приятелство; последният го приел с почести и за известно време го задържал в двора си. Ала кралицата на Тюрингия, която смятала, че има права върху Франкското кралство и Дитрих е неин слуга, повикала при себе си кралския съветник Иринг и го помолила да говори със съпруга ѝ, да не се поддава на предложението на един слуга. Въпросният Иринг бил много силен и храбър, умен и изкусен в съветите си, така че съумял да убеди краля да откаже мира с Дитрих, за който го придумвали останалите съветници. Ето защо Ирминфрид заръчал на пратеника да отговори на господаря си, че той трябва да се стреми да придобие по-скоро свободата си, нежели кралството. На което пратеникът възразил: „Бих предпочел да загубя главата си, отколкото да слушам такива думи от теб; защото — зная добре това — заради тях франки и тюрингци ще пролеят много кръв.“

Като получил това съобщение, Дитрих пламнал от гняв, отправил се със силна войска към Тюрингия и заварил шурей си да го чака при Рунибергун. Първите два дни битката била равностойна; на третия обаче Ирминфрид я загубил и побягнал с останалите му хора към своя град Шидинг, разположен на река Унщрот.

Тогава Дитрих свикал военачалниците си. Един от тях, Валдрих, го посъветвал, след като бъдат погребани мъртвите и превързани ранените, да се върне с останалата си войска у дома, понеже не му достигат силите да продължи войната. Кралят обаче имал верен и опитен слуга, който дал друг съвет и настоявал, че непоколебимостта е най-доброто в благородните дела, както ни учат предците; че не бива да се отстъпва от покорената страна и да се позволи на победените да се окопитят, тъй като с помощта на нови съюзи те могат отново да станат опасни, докато сега са обкръжени и сами. Този съвет допаднал на краля и той призовал чрез пратеници саксите, на които заявил, че ако му помогнат да надвие старите им врагове, тюрингците, ще им предостави за вечни времена тяхното кралство и страна.

Без да се помайват, саксите пратили девет военачалници, всеки с по хиляда мъже, чиито яки тела, чужди нрави, оръжия и одежди удивили франките. След обяда те се разположили по ливадите край

реката, а на следната сутрин нападнали града; и двете страни се сражавали с изключителна храброст, тюрингите — за отечеството си, саксите — за придобиване на земи. В разгара на битката Ирминфрид пратил Иринг, за да предложи на франкския крал скъпоценности и подчинение в замяна на мира. Подкупените със злато съветници на Дитрих го съветвали да приеме, тъй като ако саксите победят тюрингите, те могат да бъдат много опасни съседи; така че кралят обещал да приеме на другата сутрин зетя си и да отпрати саксите. Иринг останал в лагера на франките и проводил пратеник до господаря си, за да бъде успокоен градът; той самият щял да се погрижи намеренията на краля да не се променят през нощта.

Тъй като гражданите били уверени, че ще има мир, един излязъл от града с ястреба си, за да му потърси храна на речния бряг. Случило се обаче така, че изпуснал птицата, тя прелетяла на отсрещния бряг и била уловена от един сакс. Тюрингецът си го поискал, ала саксът отказал. Тюрингецът рекъл: „Ако ми върнеш птицата, ще ти открия нещо, което ще е от полза за теб и приятелите ти.“ Саксът отвърнал: „Хайде, казвай го, ако искаш да си получиш желаното.“ „Знай, казал тюрингецът, че кралете сключиха мир и възнамеряват утре сутрин да ви изловят в лагера ви и да ви избият!“ След като повторил напълно сериозно казаното и посъветвал саксите да бягат, онзи пуснал ястреба и съобщил на другарите си какво е научил.

Саксите били смутени и разколебани, ала тогава един почитан от всички старец на име Хатхугас грабнал свещения пряпорец, върху който били изобразени лъв и дракон, а над тях орел в полет, и продумал: „Досега съм живял сред саксите и никога не съм ги видял да бягат; няма как и сега да бъда принуден да сторя нещо, на което не съм научен. Ако не мога да продължа да живея, бих предпочел да падна с приятелите си; падналите другари, дето лежат тук, са пример за старата доблест, тъй като те предпочетоха да загинат, вместо да отстъпят пред врага. Та нека още тази нощ превземем укрепения град.“

С настъпването на нощта саксите проникнали отвъд незащитените стени в града, избили възрастните и пощадили единствено децата; Ирминфрид се измъкнал заедно с жена си, децата си и малка свита. Сражението станало на първи октомври. Франките похвалили саксите за победата, приели ги дружески и им отстъпили завинаги обещаните земи. Дитрих привикал измамно измъкналия се

крал и най-сетне сговорил с лъжливи обещания Иринг да убие господаря си. Когато Ирминфрид се върнал и се хвърлил по очи пред Дитрих, стоящият наблизо Иринг посякъл собствения си господар. Веднага след това кралят прогонил от очите и кралството си оногова, който с противоестественото си дело си спечелил ненавистта на всички люде. Тогава Иринг възкликнал: „Преди да тръгна, ще отмъстя за господаря си“, измъкнал меча си и пронизал крал Дитрих. След което положил тялото на господаря си върху това на Дитрих, та победеният приживе да победи в смъртта; пробил си път с меча си и избягал.

Славата на Иринг е толкова голяма, че Млечният път на небето е назован на името му, Ирингов път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.